

P.C.Roberts: To bylo před politikou identity a multikulturalismem

- CZ24 News | 29. května 2020

Vzpomínám si, když neexistovaly žádné obaly odolné proti neoprávněné manipulaci a pro děti. Kam odešel můj svět? Změna není vždy pokrokem, píše publicista a ekonom Paul Craig Roberts .

To bylo před multikulturalismem a politikou identity, kdy jsme si stále mohli navzájem důvěřovat a rodiče byli odpovědní za své děti.

Vzpomínám si také, když neexistovaly žádné státní daně z příjmu a prodeje. Státy byly schopny plnit své povinnosti bez nich.

Poštovní známka stála jeden cent. Dům střední třídy byl \$ 11.000 a dům vyšší střední třídy stál za \$ 20.000. Jeden milion dolarů bylo velké jmění. Nebyli žádní miliardáři.

Letecké muzeum na námořní základně v Pensacole na Floridě má ulici rekonstruovanou od 40. let 20. století. Restaurace Memu nabízí kompletní večerní jídlo za 69 centů.

Přemýšlel jsem o tom, když jsem zkontroloval nedávný účet ze supermarketu Publix: bochník chleba 3,89 \$, tucet organických vajec 4,95 \$, balíček 6 párků v rohlíku \$ 5,49, 8 malých rajčat \$ 5,19, balíček baby špenátu \$ 4,19, půl galonu mléka 4,59 \$, balíček papírových ručníků ve dvou rolích 5,99 \$.

Když mi bylo 5 nebo 6 let, moje matka mě poslala do pekárny s desetníkem na bochník chleba nebo na trh s 11 centy za litr mléka. Sobotní odpolední dvojité film v kině byl za 10 centů. Balení Coca-Coly (24 lahví) bylo za jeden dolar. Deset centů by vám stačilo na Pepsi Cola a Moon Pie, oběd pro stavebníky. Děti by na staveništích hledaly vyhozené lahve od Pepsi Coly. Nyní za lahev nealkoholických nápojů dostanete 2 centy. Jedna láhev tak dříve měla hodnotu 4 kusy žvýkačky Double Bubble. Za pět lahví jste viděl sobotní dvojité film.

Desítky, čtvrtiny a půl dolary byly stříbrné a byly tam stříbrné dolary. Nikl (pět centů) byl nikl a cent byl měď. FDR odebrala zlato v roce 1933. Stříbrné mince zmizely v roce 1965. Naše poslední komoditní peníze, měděný penny, se setkaly s jeho zánikem v roce 1983. Nyní se mluví o úplné likvidaci penny.

Mnoho z nás vyrostlo s papírovými trasami, jak utrácet peníze. Kromě papírové cesty bylo mým prvním zaměstnáním léto na střední škole, když jsem pracoval první směnu v bavlněném mlýnu za \$ 1 za hodinu. A fungovalo to. Po srážkové dani byl můj plat za 40 hodin týdně 33 USD.

Když mi bylo pět let, mohl jsem bezpečně chodit jednu míli do školy a domů sám bez toho, aby byli rodiče zatčeni dětskými ochrannými službami za zanedbávání a ohrožení dětí.

Ve škole jsme mohli kreslit obrázky stíhacích letadel, válečných lodí a zbraní, aniž bychom byli považováni za nebezpečí pro naše spolužáky a poslání k psychiatrickému vyšetření. Boje byly jen součástí dospívání. Policii nikdo nezavolaal a my jsme nebyli v poutech odvezeni do vězení. Dnes děti, které si hrají policajty a lupiče nebo kovboje a Indiány a ukazují prstem na sebe, když předstírají

zbraně, končí v policejní vazbě. Boj znamená útok a možná i těžký zločin.

Druh svobody, kterou jsem měl jako dítě, již neexistuje, kromě odlehlých venkovských oblastí. Když o tom přemýšlím, zajímalo by mě, jestli si toho dnes děti všimnou. Žijí ve virtuálním světě obrazovky a neznají skutečný svět. Chytání raků v potoce, organizování míčové hry v sousedství, zatarasení potoka a vytvoření plavecké dráhy. Dnes jsou to neznámá potěšení.

Když přšelo, četli jsme knihy. Pamatuji si čtení loutkových mistrů Roberta Heinleina, když mi bylo 12 let. Čtou knihy dnes dvanáctiletí? Může sci-fi konkurovat videohrám?

Pamatuji si, když dohoda spočívala na podání ruky. Dnes mi právníci říkají, že smlouvy jsou nevynutitelné.

Naučili jsme se, jak se chovat správně, takže „se můžeme podívat do zrcadla“. Dnes se nemůžete podívat do zrcadla, pokud jste někoho nepodrazili nebo ho neroztrhli. Naše chování je minulostí, stejně jako zvyky, které jsou dnes považovány za nevhodné. Dříve člověk mohl položit ruku na rameno nebo stehno mladšího kvůli upoutání pozornosti. Udělejte to dnes a budete obviněn za sexuální obtěžování. Obě moje babičky by pravděpodobně byly zavřeny jako sexuální delikventky.

Pamatuji si, když černí Američané říkali, že se s nimi má zacházet jako s ostatními. To bylo před rasovým vyčleněním ve federálních vládních zakázkách, na které se mohou ucházet pouze černé firmy. Jakmile budete mít zvláštní privilegia, nechcete být jako všichni ostatní. Černoši říkají, že být bílým je privilegium. Pokud ano, nestačilo to pro společnost Celeste Bennett Ultima. Její bílá privilegia a její genderová privilegia byla trumfnuta černou výsadou vynětí půdy z produkce.

Pokud by měli být moji rodiče a prarodiče vzkříšeni, vyžadovalo by to pro roční školení, než bude moci bezpečně pokračovat v životě, jinak budou zatčeni. Museli by být převychováni ze svých obvyklých vzorců chování a učit se slova a fráze, které jsou dnes nepřijatelné. Budou mít potíže s pochopením, že ve městech jsou oblasti, kde se nedá jet. Když jsem četl mistrovskou knihu Diany Johnstoneové, Circle in the Darkness, vzpomněl jsem si na bezpečnost mých mladých let, když jsem četl, že jako dvanáctiletá mohla chodit osamoceně kolem přístavů jihozápadního Washingtonu, D.C., ve 40. letech 20. století.

Včera jsem obdržel svou novou vyhlášku od majitelů domu. Na 89 stránkách bylo varování, definice a vysvětlení odpovědnosti. Člověk nemůže opravdu říct, zda je pojištěn nebo ne.

Mám 54letého Jaguara, kterého jsem měl 47 let. Manuál pro majitele uvádí, jak se má vozidlo ovládat a jak jej opravit. Kamarád mi ukázal příručku svého 21letého Porsche. Má více stránek s upozorněními, která chrání výrobce před nároky na odškodnění, než návod k obsluze Jaguar obsahuje stránky s pokyny. Dnes má každý zakoupený nástroj nebo zboží více stránek upozornění než pokynů.

Moje pojistná smlouva AARP Medicare dorazila ... Přišlo oznámení s upozorněním, že jazykové asistenční služby jsou pro nějaký zásah k dispozici ve španělštině, vietnamštině, tagalštině, ruštině, arabštině, haitské kreolštině, francouzštině, polštině, portugalsštině, italštině, němčině, japonštině, Hmongu, Llocanu, somálštině, řečtině, Gujarati, a že nedochází k diskriminaci z důvodu pohlaví, věku, rasy, barvy, zdravotního postižení nebo národního původu. Toto oznámení poskytuje přístup

koordinátorovi pro občanská práva v případě, že se cítím diskriminován. AARP dokonce poskytuje číslo, na které můžete požádat o pomoc při podání stížnosti na diskriminaci.

Cítím se diskriminován. Nejedná se však o diskriminaci na které se vztahuje. Mám pocit, že moje země byla ukradena nebo že jsem byl unesen a umístěn na neznámém cizím místě, které neuznávám jako domov.

Cítím se stejně, jako když dostanu zamítnutí fundraisingu od Georgia Tech a Oxfordské univerzity. Georgia Tech byla škola pro muže, která se skládala hlavně z chlapců z Georgie. Oxfordské vysoké školy byly segregovány podle pohlaví – muži a ženy – a převážná většina členů byla Britové. Dnes jsou všechny vysoké školy s výjimkou ženských bezpohlavní. Bílí muži se zřídka objevují na fotografiích v fundraisingových materiálech, které přicházejí od Oxford a Georgia Tech. Vidím spoustu žen a rasovou rozmanitost a přemýšlím, co je to za univerzitu. Zlepšení nebo ne, nejsou to školy, na které mám vzpomínky. Školy, které jsem znal, byly jednoduše vyměněny.

Možná to byla vždy pravda, ale dnes, pokud žijete velmi dlouho, přežijete svůj svět. Jak vaši přátelé umírají, nikdo si to nepamatuje správně, ale vy sledujete, jak váš svět mizí v zkreslených tvrzeních, aby sloužil dnešním programům.

Překlad: prvnizpravy.cz